

på, at nedskæringerne har virket fremmede for kvaliteten af den danske bistand. Tværtimod er der flere indikationer af, at faglige hensyn blev fortrængt under det politiske hastværk, der gjorde sig gældende efter regeringsskiftet.

Statsministeren lovede i sin åbningstale den 5. oktober 2004, at regeringen vil arbejde for øget fokus på det afrikanske kontinentens problemer: »Afrika må ikke blive det tabte kontinent. Verdens rige lande må stå sammen om at løfte det afrikanske kontinent ud af den nuværende elendighed. Vi må hjælpe Afrika, så forfald og fortvivlelse bliver afløst af fremskridt og forhåbning. Der er brug for en bred indsats. Løse militære konflikter. Håndtere flygtningeproblemer. Sikre demokrati og god regeringsførelse. Skabe bedre handelsvilkår. Stimulere økonomisk udvikling. Bekæmpe aids.«

I praksis er der imidlertid sammenlagt i årene 2002-2005, målt i forhold til det finanslovsforslag som SR-regeringen fremlagde i 2001, sket en besparelse på 1,3 mia. kr. alene på den direkte bilaterale bistand til Afrika.

Derfor er der ved indgangen til en ny valgperiode grund til at få skabt klarhed om de politiske holdningsforskelle, når det gælder bistanden til verdens fattigste. Den løbende kvalitetssikring af bistanden skal foregå i et bredt samarbejde. Derfor hilser forslagsstillerne også regeringens nye strategi til bekæmpelse af hiv/aids i udviklingslandene velkommen. Strategien rummer en række nyttige tiltag, som forhåbentlig vil føre i retning af en mere effektiv dansk indsats. Selv i så fald vil det danske bidrag til løsning af den tredje verdens problemer med hiv/aids imidlertid ikke stå i et rimeligt forhold til problemets karakter og omfang.

Som påpeget af de humanitære organisationer bag initiativet »Humor mod AIDS« er regeringens ambitionsniveau simpelt hen for lavt, og i det lys vil selv ini-

tiativer, der på papiret forekommer lovende, ikke nødvendigvis have tilstrækkelig effekt i praksis. Som det ganske skarpt blev fremhævet af IBIS i forbindelse med offentliggørelsen af høringsvaret til regeringens strategi:

»Det er desværre ikke muligt at vurdere, *hvordan* Danmark konkret vil styrke indsatsen til bekæmpelse af hiv/aids. Det er kun rimeligt at forlange, at en strategi bakked op af konkrete, økonomiske mål. Det nuværende niveau, hvor kun 3,6 % af den samlede danske bistand går til hiv/aids, er helt utilstrækkeligt« (www.noedhjaelp.dk).

Udmøntning

Derfor foreslår Socialdemokraterne for tredje år i træk at øge midlerne til bekæmpelse af hiv/aids. Derfor fremsætter Socialdemokraterne endnu en gang et ønske om, at Folketinget øger indsatsen imod hiv/aids. Socialdemokraterne ønsker en ekstrabevilling til bekæmpelse af hiv/aids blandt verdens fattigste på 250 mio. kr. årligt, hvor de 100 mio. kr. skal øremærkes til Den Globale Fond. De resterende 150 mio. kr. skal anvendes til en bredspektret indsats i kampen mod hiv/aids. Desuden skal indsatsen også gælde kapacitetsopbygning af udviklingslandenes sundhedssystemer og direkte medvirke til at finansiere initiativer, der kan sikre en større grad af effektiv implementering af især behandlingstiltag vedrørende hiv/aids, så der ikke opstår problemer med at få kanaliseret og anvendt de bevilligede midler på effektiv vis.

Hvis regeringspartierne ønsker en permanent og løbende nedprioritering af indsatsen, skal det siges åbent, og konsekvenserne heraf skal frem i lyset. Hvis man derimod ønsker at arbejde sig tilbage til bred enighed om et stærkt dansk bidrag til kampen for global udvikling, er tilslutning til det foreliggende forslag et godt sted at starte.

Skriftlig fremsættelse

Jeppe Kofod (S):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en målrettet og fokuseret indsats til bekæmpelse af hiv/aids blandt verdens fattigste.

(Beslutningsforslag nr. B 85).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.